

מסכת ערכין

פרק ד משנה ב

אבל בקרבתנות אינו כן. הרי שאמר, קרבנו של מצרע זה עלי. אם היה מצרע עני, מביא קרבון עני. עשיר, מביא קרבון עשיר. רבוי אומר, אני אף בערכיו כן. וכי מפני מה עני שעיריה את העשיר נתן ערך עני, שאין העשיר חיב כלום. אבל העשיר שאמר ערכי עלי, ושמע העני ואמר, מה שאמר זה עלי, נתן ערך עשיר. היה עני והעשיר או עשיר והעני, נתן ערך עשיר. רבוי יהודה אומר, אפילו עני והעשיר וחזר והעני, נתן ערך עשיר: